

1992. évi termelési terv változó önköltségi áron	953.000.- eft
Május 6-ig teljesített termelés	67.000.- eft
1992. évi tervezett zárólétszám	786 fő
Május 6-i teljes létszám	755 fő

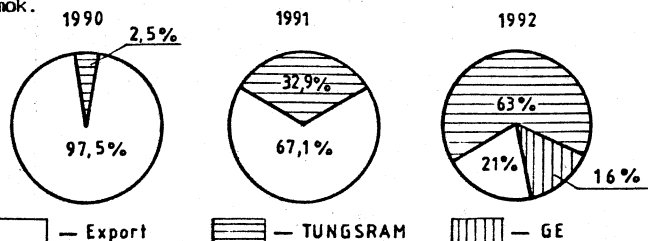
A GÉP DIVÍZIÓ VEZETŐJÉNEK LÁTOGATÁSA

A Gép Divízió újonnan kinevezett vezetője BOB LUBECKY alelnök úr annak érdekében, hogy megismerje a Divíziót, illetve az ott folyó munkát, sorra látogatta a Divízióhoz tartozó egységeket. Ennek során április 24-én, pénteken a Gépfejlesztési Főosztályon, április 29-én, szerdán pedig a Vákuumtechnikai Gépgyárban láthattuk vendégül új vezetőnket.

Az egy-egy nap programja igen feszített volt, mert Lubecy alelnök urat minden érdekelte, egészen a legapróbb részletekig. Így is sok információ átadása a következő időszakra maradt, mert hiába tartottak estig a megbeszélések, nagyon sok információ szükséges a teljes kép kialakításához.

A szervezetek felépítését, a gyártás, a műszaki előkészítés és a konstrukciós tevékenység gondjait, problémáit nagy vonalakban felvázoltuk. Lubecy alelnök úr pedig -noha igen terjedelmes írásos anyagot biztosítottunk részére- jegyzetelt és jegyzetelt. Sokszor megállította a beszámolót, kérdezett, kutatva a részleteket és a miérteket.

A megbeszélések során tovább tisztázódtak feladataink. A korábbi évekhez képest jelentősen csökkenni fog az export munka és többszörösére növekszik az a tevékenységünk, amelynek során a TUNGSRAM, a General Electric és a Thorn gyárait látjuk el fényforrásgyártó berendezésekkel. Az arányok változását jól érzékeltetik az alábbi kördiagramok.

1992-ben 16,8 millió dollár bevétel biztosítását várják el tőlünk, mely összegben a külföldi vevők -beleértve a GE-t és a Thorn-t - árbevételi áron, a TUNGSRAM gyárai pedig változó direkt költségen térítik meg munkánkat.

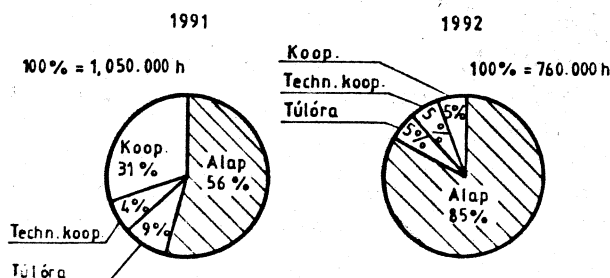
A jelenlegi igény a következő táblázatos formában foglalható össze: (a számadatok mfl-ban értendők)

Konkrét export rendelések:	368,8
BIAX II. sor:	340,0
Feltételezett (várható) export	124,8
Konkrét beruházások	221,6
QUAD II. gépek	240,0
VELLO sor gépei	88,8
<hr/>	
	708,8 240,0 221,6 213,6
	948,8
	1170,4
	1384

Az 1992. évi terv: 1.344 mfl

Mindkét szervezetnél a költségek alakulásának ismertetése és azok részletes kritikája emésztette fel a legtöbb időt. Lubecy alelnök úr és munkatársai -Green úr és Finn asszony- fő feladatuként a költségek minden területre kiterjedő, radikális csökkentését javasolták (és mivel főnöknkről van szó, úgy is irhattam volna, hogy irták elő). Bejelentették, hogy az elkövetkezendő időszakban igen gyakran fogják -és nem nagyvonalúan- a költségek alakulását figyelni és ellenőrizni. Nem csak az a feladatunk, hogy visszafogjuk a pénz kiáramlását és csak olyanra költsünk ami és amennyi okvetlenül szükséges, hanem a részleteket is ki kell mutatni és oda kell terhelni a költségeket, ahol ténylegesen felmerültek. Példa erre a többletmunka elszámolása (a jövőben olyan részletekre is figyelni kell a költségek elosztásánál, hogy a költség a dolgozó selejtje-e, a Vevő kívánságának megfelelő módosítás okozta-e, vagy saját fejlesztési elgondolásunk igényelte-e, stb.).

Szóba került a saját nappali kapacitásunkon túl végzett munkák sorsa. Jelentős mértékben csökkenteni kell a kooperációs tevékenységet és a túlórázást. Az elmúlt évben is ezt a módszert követtük, de ezt a tevékenységet tovább kell fokozni. A következő két kördiagram az előírt, követendő arányokat tükrözi.

A költségsökkentés legjobban húsunkba vágó részlete a létszámcsoökkentés. Konkrét számok nem kerültek szóba, mert a VTG-ben folyó megbeszélés időben egybe esett a Vállalatvezetés és a Szakszervezet között folyó egyeztető tárgyalással. Az elképzelések azonban körvonalazódtak. Csökkenteni kell főleg az inaktív munkát végző fizikai és nem fizikai dolgozók létszámát, de csökkenteni kell -ha nem is azonos mértékben- a produktív munkát végzők számát is. Ezt a feladatot a második félévben kell végrehajtani. Ennek végrehajtása nagyon komoly és alapos munkát igényel. Nem arról van szó, hogy egy-két embert illetve azok munkáját kell nélkülöznünk, hanem arról, hogy át kell szerveznünk munkánkat, le kell faragni minden felesleges tevékenységet, meg kell szüntetni a párhuzamos munkafolyamatokat és úgy kell szétosztani a feladatokat, hogy mindenki le legyen terhelve a teljes munkaideje alatt. Ennek végrehajtása átszervezés nélkül lehetetlen.

Kérdésünkre Lubecky alelnök úr elmondta, hogy a GE-nek szüksége van a Gép Divízióra, ezen belül a VTG-re és a GFF-re. Szerinte képesek vagyunk megfelelő mennyiségű és minőségű új termék előállítására. Van feladatunk hosszú távon is. Korszerűsíteni kell a szervezeteket, szervezettebbé kell tenni a munkánkat, komoly költséggazdálkodást kell folytatnunk és csak azok dolgozzanak a TUNGSRAM alkalmazottaiként, akikre okvetlenül szükség van. Az így kialakuló ütőképes, nyereséges gépgyártás biztosítani tudja a "három nővér" (TU - GE - TH) gépigényének jelentősebb részét.

Ez a helyzet, ezek a legújabb elvárások. Ha élni akarunk, -márpedig akarunk- meg kell felelnünk!

Dr. Horváth László
gyárigazgató

NYÍLT LEVÉL

Többen fogadkoztak már, hogy levelet írnak a szakszervezetnek. Mások közvetlenül a Vezérigazgató úrnak akartak írni. De az emberek többségének csak a szája jár, a keze nem, főleg ha a nevét is illik aláírnia. Él még a régi félelem. De amikor az egyik munkatársam egy legyintés után azt mondta, hogy "...kár a gőzért öregem, a kisember ma ugyanúgy le van , mint régen", nos akkor elhatároztam, hogy én bizony leírom és bebizonyítom, hogy nincs le..... És azért választottam a nyílt levél formáját, mert abban reménykedem, hogy a megfelelő kommunikációs csatornán keresztül közvetlenül a legilletékesebbhez jut el ez az észrevétel anélkül, hogy esetleg fölöslegesen háborgatnánk a legmagasabb fórumot. Lássuk hát a lényegét!

Ma, amikor az állással, munkával rendelkezők túlnyomó többségének is meg kell fontolnia minden egyes forintja helyét, egy olyan vállalat, amelynek termékei a mindennapok legszükségesebb fogyasztási cikkeinek egyike, miért nem segíti dolgozóit azzal is, hogy kedvezményesen juttatja részükre az általa gyártott fényforrásokat.

Az első ellenvetés rögtön az lehet, hogy egyesek üzletelésre használnák ki ezt a lehetőséget. Ez akkor lehetne igaz, ha a lehetőség korlátlan lenne. De egy ilyen megoldás -józanul- senkinek sem juthat eszébe. Pusztán arról lehetne szó, hogy évi néhány -a típusú illetően szigorúan behatárolt- fényforrás nyereségtartalmáról lemondana a Cég, dolgozói és nyugdíjasai javára.

Egy normál háztartásban, egy jól megvilágított 2-3 szobás összkomfortos lakásban is évente legfeljebb 6-8 fényforrás "fogy el". Van aki normállámpát használ, van aki kriptont, esetleg fénycsövet és a csillárookban gyertya- vagy gömbdekor lámpát. Nem is kéne nagyobb választék. "We make this world brighter" - hirdettük tegnap előtt. "A TUNGSRAM egy fényesebb világért" - hirdettük tegnap. Nem lehetne ebből a sok fényességből egy keveset -olcsóbban- azoknak juttatni, akik ezt a sok fényt termelik vagy termelték?

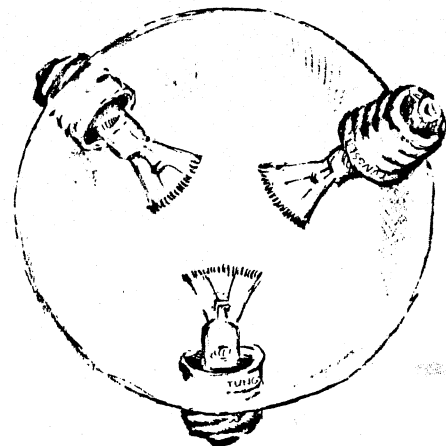
Sőt tovább megyek! - miért ne jutalmazhatnánk gazdasági vezetők pl. kompakt fénycső utalvánnyal kiemelkedő teljesítményeket?

Lehetne még ragozni a kérdést, de ennek az írásnak nem ez a célja.

Pusztán a kérdés felvetése.

Kutas Péter

Legújabb fejlesztési elképzelésünk az "EGYET FIZET HÁRMAT KAP" szociál-politikai akció termékére

HÍREK

Április 24-én a Gépfejlesztési Főosztály Szereldejében a Kisvárdai Fényforrásgyár szakemberei átvették az első vízszintes elrendezésű miniatűr ballongyártó automatát. A 10 mm átmérőjű üvegcsőből, az üvegfejtő lámpák ballongjait gyártó berendezésen megvalósított technológiát, -amely a TUNGSRAM-ban eddig ismeretlen volt- a General Electric Memphis-i gyáratól vettük át és adaptáltuk az ismert All típusú tárcsagyártó automatára.